

Personers Skat ikke skulde være Genstand for nogen mellemkommunal Fordeling. Det fremgaar tydeligt af det forelagte Lovforslag — § 12, tror jeg — at det har været Hensigten, at juridiske Personer skulde være uden for den mellemkommunale Beskatning, og i Henhold dertil er det altsaa, at Udvalget har stilt dem fra Selskaberne og truffet særlige Bestemmelser for dem, netop gaaende ud paa, at Regeringens Hensigt i den Henseende kan ske Fuldst. Efter denne Forklaring antager jeg, at det ærede Medlem fra Viborg ikke vil lægge os til Last, at vi ikke have fastholdt den Sammenstilling af Aktieselskaberne og de juridiske Personer, som der ellers kunde have været Grund til, og som jo i øvrigt ogsaa finder Sted i den foreliggende tyske Lov, hvor de er satte under samme Beskatningsvillaa. Dernæst udtalte det ærede Medlem fra Viborg (Klein), at „gensidige Forsikrings-selskaber“ ikke burde have staaet nævnte særlig i Vædringsforslaget om en ny § 9. Men de ere netop nævnte særligt deri af den Grund, som det ærede Medlem selv angav, at der kunde være nogen Tvivl om, hvorvidt Loven fordrer, at gensidige Forsikrings-selskaber skulde betragtes som erhvervsjogende. Det kan nemlig meget godt gøres gældende, at de ikke ere det, og da Forslaget til § 9 under Nr. 22 i øvrigt kun omfatter erhvervsjogende Selskaber, vilde det kunne paastaas, at de ikke vare indbefattede i Forslaget, dersom de ikke udtrykkelig vare nævnte deri. Derfor ere de nævnte, idet Udvalget var af den Mening, at ogsaa de burde være Genstand for Beskatning. Det ærede Medlem for Viborg kan godt gøre gældende, at de ikke bør være Genstand for Beskatning og det kan meget godt forsvares, men vi have overvejet dette Spørgsmaal nøje og ere i Udvalget enstemmig komne til det Resultat, at de burde være Genstand for Beskatning. Derfor kan det godt være urigtigt, men det er ikke urigtigt, at de udtrykkelig staa anførte i den ny § 9, naar Udvalget ønsker, at de skulde beskattes, for ellers kunne de ikke blive det, i alt Fald kunde det bestrides, om de kunde det. Med Hensyn til selve Spørgsmaalet, om de bør beskattes eller ikke, skal jeg ikke fastholde noget bestemt, men Udvalget har været opmærksomt paa, at der findes saadanne store gensidige Selskaber, som drive deres Forretninger fuldstændig som de industrielle Forsikrings-selskaber, som have Forretningslokale, Direktører, Bestyrelsesraad, Repræsentantskab, Agenturer over hele Landet, og som foretage en Formueopsamling, igennem Overstud, der under Tiden lade Aktieselskaber endog ret langt tilbage. Jeg kan anføre Brandforsikrings-

selskabet „Danmark“s Brandforsikringsafdeling, der alene i de sidste 10 Aar har haft Nettooverskud til Beløb af 1,750,000 Kr. gennem sin Virksomhed. Det kan gerne være, at det ærede Medlem for Viborg mener, at dette Selskab alligevel ikke bør beskattes, jeg skal ikke modsigte det i principiel Henseende. Jeg tror i øvrigt ikke, at det ærede Medlem sagde, at saadanne Selskaber ikke burde beskattes, men Udvalget har overvejet det og fundet, at en fritagelse kunde tage sig ud som en Begunstigelse for denne og dermed analoge, store Gensidighedsforeninger, altsaa som en Forurettelse af alle de med dem daglig konkurrerende andre Forsikrings-selskaber, og man har derfor ment at burde tage dem, og man mener, at de sandsynligvis selv vilde finde det ganske rimeligt, at man vil tage dem med. Naar det ærede Medlem gjorde en Bemærkning om, at Mindretallet burde foreslaaet undtaget „Spare-, Kredit- og Laanekasser“ og spurgte, hvilken Forskel vi da gjorde mellem Kreditkasser for Grundejere og Kreditforeninger, som ikke skulde beskattes, saa vil jeg oplyse, at der slet ikke derved har været tænkt paa Kreditkasser for faste Ejendomme, hvilket i øvrigt turde fremgaa af Tilføjelsen om, at det skulde være saadanne, „som anvende deres Overstud til velgørende Formaal“. Vi have ganske simpelt tænkt paa saadanne Kredit-selskaber eller Kreditforeninger af Embeds- og Bestillingsmænd, af Haandværkere og industridrivende, som der findes nogle af, og som ere synonyme med Laanekasser i al Almindelighed. Maa ske kunde Ordet „Kredit“ helt gaa ud, men denne Oplysning fra min Side overflødig gør for mig selvsølgelig endog at forsøge at udvikle for det ærede Medlem Forskellen mellem Kreditkasser for faste Ejendomme og Kreditforeninger for saadanne, efter som en Udvikling ikke vilde have nogen Genstand, da vi aldeles ikke have stget til noget af den Slags. Det ærede Medlem kritiserede endelig Flertallets Affattelse af § 10. Det skal jeg ikke gaa ind paa, thi Vædringsforslaget under Nr. 24 har jeg jo netop stillet mig imod, og i Modsetning opstillet Nr. 25. Det kan derfor ikke tilkomme mig at svare paa de Indsigelser, som han fremsatte. Men det ærede Medlem sagde ogsaa om Vædringsforslaget, under Nr. 25, at han ikke syntes fuldkommen godt om det, og det er jo det, jeg har været med til at stille; da han imidlertid ikke indlød sig paa Enkeltheder om Nr. 25, vil jeg anse Udladelsen alene som et Udtryk for den almindelige Utilbøjelighed, der er hos det ærede Medlem til at indlade sig paa en Aktiebestatningslovgivning i det hele taget. Det ærede Medlem for Nj-